

РЕШЕНИЕ

№ 7134

гр. София, 21.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12475** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б..

Образувано е по жалба на А. Ю. Т. с адрес: [населено място],[жк], блок 77, вх.7, ап. 13, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Р. Ф., против Заповед № 251з-5817/1510.2025г., издадена от Директора на ОДМВР- Б., Старши Комисар В. М., с която на жалбоподателя е отказано предоставяне на право за продължително пребиваване в Република Б.", във връзка с установено обстоятелство, че не отговаря на условията за пребиваване по чл. 24в, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, поради прекъснати студентски права- заповед № РД 20-1677/25.09.2025г. на Декана на Историческия факултет при Софийски университет „Св. К. О.“.

С жалбата се иска съдът да отмени заповед № 251з-5817/15.10.2025г. на Директора на ОДМВР- Б., и да постанови повторно разглеждане на подаденото от жалбоподателя заявление за получаване на продължително пребиваване, като ОДМВР-Б. се съобрази със ЗЧРБ, ЗВО, и ГГУДСУ, тъй като съгласно разпоредбите в чл. 67 и чл. 74, ал.2 от ЗВО кога фактически студент губи правата си (отписва) от висшето учебно заведение, прекъсва своето обучение без право на възстановяване, съответно прекъсва административните си права на обучаващ се, което в неговия случай на било така. Предвид разпоредбата в чл. 71 от ЗВО (Задълженията на студентите, докторантите и специализантите се уреждат в правилниците на висшето училище), които видно ОДМВР-Б. не са се съобразило и съответно не са се запознали със ЗВО и ПУДСУ като са издали съответната заповед № 251з-5817/15.10.2025 г. и по този начин са ограничили правата у да продължи обучението както и полагагането на изискуемите изпити за продължаване на обучението си в С. Университет „Св. К. О.“.

В съдебно заседание жалбоподателят А. Ю. Т. – редовно призван, явява се лично и иска да бъде отменена заповедта на директора на ОДМВР – Б..

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ОДМВР - Б. – редовно призван, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като прецени становищата на страните, доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На 21.10.2025 г. жалбоподателят получил съобщение от Областна Дирекция на МВР - Б., Сектор „Миграция“, относно подадено от него заявление с вх. № 538200-19470/12.09.2025г. към ОДМВР-Б., Сектор „Миграция“ за продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал. 1 т.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Съобщението гласяло, че е издадена Заповед № 2513-5817/15.10.2025г. относно отказ за предоставяне на право за продължително пребиваване от директора на ОДМВР- Б., във връзка с установено обстоятелство, че не отговаря на условията за пребиваване по чл.24в, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

В Заповед № 2513-5817/15.10.2025г. на Директора на ОДМВР- Б. се твърди, че Т. не отговаря на изискванията на чл. 24в, ал.1 от ЗЧРБ, и като мотив е посочено, че е с административно прекъснати студентски права цитирайки заповед № РД 20-1677/25.09.2025г. на Декана на Историческия факултет при Софийски университет „Св. К. О.“.

При разглеждане на Заявление с вх.№ 538200-19470/12.09.2025г. към ОДМВР- Б., Сектор „Миграция“, за продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал. 1 т. 1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), и издадената Заповед № 2513-5817/15.10.2025г от директора на ОДМВР- Б., жалбоподателят твърди, че не са взети предвид обстоятелства, с които се дава право за прекъсване на студентски права, с разпоредбите от Закона за висшето образование (ЗВО), упоменати в чл. 70 ал. 1, т. 9, (Студентите и докторантите имат право да прекъсват обучението си, както и да го продължават след това при условия и по ред, регламентирани в правилниците на висшето училище).

От Правилника за Устройството и дейността на С. университет „С. К. О.“ (ПУДСУ) ставало ясно , че съгласно чл. Х65 със Заповед № РД- 20-1677/25.09.2025г. на С. Университет „Св. К. О.“ е прекъснал обучението си поради важни причини възпрепятстващи учебните му задължение за определен период от време , но запазил правото си да се явява на не взетите от него необходими изпити за записване в следващия учебен семестър.

От мотивите на Заповедта № 2513-5817/15.10.2025 г. на Директора на ОДМВР- Б., не ставало ясно защо органът е приел, че са налице „Административно прекъснати студентски права“, поради което е постановил отказ за предоставяне на право за продължително пребиваване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима.

Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. заповедите за налагане на принудителни административни мерки могат да се обжалват при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Като прецени доказателствата по делото и обсъди основанията, посочени от жалбоподателя, както и извърши служебна проверка за валидността и законосъобразността на оспорения административен акт в съответствие с чл. 168 от АПК, съдът намира обжалваната заповед за законосъобразна, а жалбата за неоснователна.

От приложената по делото административна преписка безсъмнено се установява, че оспореният индивидуален административен акт е постановен от длъжностно лице, разполагащо с материална и териториална компетентност да го издаде. Според разпоредбата на чл.24в, ал.1, т.2 от ЗЧРБ заявление за получаване на разрешение по ал. 1 за продължително пребиваване на чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във виешо училище в Република Б. се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. В конкретния случай заявлението е подадено в сектор „Миграция“ при ОДМВР Б.. Оспорената заповед е издадена от директора на Областна дирекция на МВР Б. в кръга на предоставените му по закон правомощия.

От фактическа страна както в оспорения акт, така и в придружаващата преписка, а именно - становище рег. № УРИ 5382р-5919/14.10.2025г. на началник на сектор „Миграция“ при ОДМВР Б. до компетентния орган - директора на ОДМВР Б., са изложени съображения, обосноваващи крайният извод на административния орган, че в хода на образуваното административно производство по депозираното от оспорващия заявление с вх. № 538200-19470/12.09.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б. не се установява да са налице изискуемите законови предпоставки за предоставяне на исканото разрешение. Видно от придружаващата административна преписка на основание чл.24в, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република Б. на Т. А. е разрешено право на продължително пребиваване до 29.09.2025г. Във връзка с предстоящото изтичане на разрешенния срок за продължително пребиваване на чужденеца на територията на Република Б. е депозирано и горепосоченото заявление на същото законово основание - чл.24в, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. Според този текст разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във виешо училище в Република Б.. С алинея 2 на същата разпоредба е предвидено, че заявление за получаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага изчерпателно изброени в т.1-7 документи.

При разглеждане на депозираното заявление службата за административен контрол - сектор „Миграция“ при ОДМВР Б. е установила недостатъци, поради което на лицето е предоставен срок и е указано да представи липсващите документи, а именно - удостоверение за приемането му за обучение в Република Б., издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година.

Предвид това, че от заповед РД 20-1677/25.09.2025г. на декана на Историческия факултет при Софийски университет „Св. К. О.“ безспорно се установява, че Т. А. е с административно прекъснати студентски права, считано от зимен семестър на учебната 2025-2026г. във висшето училище директорът на ОДМВР Б. законосъобразно е приел, че са налице основанията на чл.26, ал.2 от ЗЧРБ за постановяване на отказ да издаде разрешение за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденеца на територията на Република Б.. Подробни съображения в тази насока са изложени в цитираното по-горе становище на началника на сектор

„Миграция“ при ОДМВР Б., утвърдено от директора на ОДМВР Б..

Заповедта е издадена в съответствие с материалния закон, тъй като правилно е издирена и приложена правната норма. При постановяване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. На основание чл.26, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс чужденецът е уведомен за започване на административно производство, предоставен му е срок да изрази становище и да представи доказателства, посочени са изчерпателно документите, които следва да представи, за да отстрани констатираните недостатъци на искането.Издаденият индивидуален административен акт е в писмена форма и съдържа необходимите реквизити.

Постановеният отказ е съобразен и с целта на закона, поради което са неоснователни наведените с жалбата доводи в противоположен смисъл. Директорът на ОДМВР Б. е отчел всички относими обстоятелства.

Представеното в съдебно заседание удостоверение от Министерството на образованието № УД-563/20.10.2020 г., от което става ясно, че жалбоподателят е приет за студент, считано от учебната 2020-2021 година, за срок от четири години, не оборва факта, че Т. А. е с административно прекъснати студентски права, считано от зимен семестър на учебната 2025-2026 г.

От изложеното по безсъмнен начин се установява, че заповедта е законосъобразна, издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при наличие на изискуемите материалноправни и процесуалноправни предпоставки и в съответствие с целта на закона, с оглед на което съдът счита, че следва да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор и във връзка със своевременно направеното искане за присъждане на разноски, на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева, определен в Наредба за заплащане на правната помощ.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК и чл. 143, ал. 4 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ю. Т. с адрес: [населено място],[жк], блок 77, вх.7, ап. 13, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Р. Ф., против Заповед № 251з-5817/15.10.2025г., издадена от Директора на ОДМВР-Б., Старши Комисар В. М., с която на жалбоподателя е отказано предоставяне на право за продължително пребиваване в Република Б.", във връзка с установено обстоятелство, че не отговаря на условията за пребиваване по чл. 24в, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, поради прекъснати студентски права- заповед № РД 20-1677/25.09.2025г. на Декана на Историческия факултет при Софийски университет „Св. К. О.“.

ОСЪЖДА А. Ю. Т. с адрес: [населено място],[жк], блок 77, вх.7, ап. 13, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Р. Ф., да заплати на ОДМВР-Б., сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.